

kan være rigtigt igjennem Rigsdagen at stræbe hen til enkelte Forandringer i Grundloven af 5te Juni, er det urigtigt at benytte Landets nærværende ulykkelige Stilling til, paa en Maade imod Tro og Love; at see at skaffe Reactionen en saadan Overvægt, at den derved i denne Overgangstid kan borttage det Bedste i Grundloven af 5te Juni. Det er altsaa Forslagsstillernes Hensigt, at Forhandlingerne paa Rigsdagen om vor fremtidige Forfatning gaae Side om Side med Forhandlingerne i Rigsraadet, saaledes at det ikke alene blev Rigsraadets Tryk, der siden skulde hvile paa Rigsdagen, men at ogsaa denne, derved at den førte Forhandlingerne samtidigt med Rigsraadet, kunde udøve et lignende Tryk paa dette under dets Forhandlinger. Forsamlingerne kunne gjensidig udøve Tryk paa hinanden, naar Forhandlingerne i begge gaae Side om Side, men Trykket vilde falde paa den ene Forsamling til Fordeel for den anden, naar den ene Repræsentation med sine Forhandlinger blev stillet i Baggrunden for den anden. Jeg finder det overflødigt at sige, at dette Udcast naturligviis ikke kan ophøies til endelig Lov, før Grundloven af 18de November 1863 med det Samme bortfalder, men vi have ikke fundet det rigtigt at optage en Bestemmelse herom i dette Udcast, fordi vi have meent, at Rigsdagen ikke skal blande sig i Spørgsmaalet om Ophævelsen af Grundloven af 18de November, da den ikke ligger under dens Myndighed. Smidlertid forbeholde Forslagsstillerne sig paa Lovens fremtidige Vandring at overveie, hvorvidt de maatte ville foreslaae en eller anden Tilføining til Lovforslaget, der gjør det klart, hvorledes dette Punkt betragtes af dem. — Det er altsaa for at bidrage Bort til, at Folket stemmen gennem Rigsdagen maa komme til at lyde lige saa hurtigt og lige saa klart og bestemt, som Stemmen fra Rigsraadets Side, at vi ere fremkomne med Forslaget, og det er derfor vort Ønske, at Forsamlingen med Velvillie vil tage fat paa dette Arbejde samt hbe det sin Understøttelse; thi, mine Herrer, i denne Sag hvile Folkets Dine i dette. Dieblit paa os fremfor paa nogen Anden. Dermed skal jeg anbefale Sagen.

Formanden: Forslaget skal nu blive trykt og ombeelt til de Herrer Medlemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmændene for Kjøbenhavn's 1ste Valgkreds (C. Nimestad), Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille), Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) af: „Forslag til Lov om Eftergjørelse af Photographier.“

C. Nimestad: Det vil maaskee være i De Herrer's Erindring, at der i Sessjonen 1862—63 under Behandlingen af Lovudkastet om Eftergjørelse af Kunstarbejder her i Thinget blev indstemt en Bestemmelse, som sigtede til at give Bemyndelse for Photographier, og at den ogsaa blev vedtagen i Landstinget, men at den i den følgende Sessjon igjen blev udstemt her i Thinget af det da af Regjeringen atter forelagte Lovudkast. De Grunde, der bevægede Fleerheden af Thinget hertil, vare imidlertid væsentlig af formel Natur, idet de nemlig vare hentede deels fra den Betragtning, at en saadan Bestemmelse ikke hørte hjemme i en Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder, og dernæst fra den Betragtning, at man muligviis i de Tilfælde, hvor det fandtes nødvendigt, vilde kunne lade Photographier af administrativt Bei tilflyde den Bemyndelse, hvorom der er Spørgsmaal; navnlig troede man, at det kunde skee ved at meddele Patenter paa saadanne Arbejder. Hvad den første Betragtning angaaer, er det klart, at der ikke derfra kan hentes nogen Indvending imod at gjøre Bemyndelsen af Photographier til Gjenstand for en særlig Lov, og med Hensyn til den anden har det vliit sig, at den ikke har holdt stik, idet Regjeringen ikke har udstedt et eneste Patent i Anledning af de herhen hørende Forhold. Da det forekommer os at være ubestrideligt, at Photographier, om de end ganske vist ikke kunne henføres under Begrebet Kunst, dog Dag for Dag vise sig mere og mere istand til at hbe Kunsten virkelig Nytte, og da det ligeledes er ubestrideligt, at Photographier kræve en saadan Anvendelse af Tid og Penge, samt Studier, Omhu og tilbeels Smag, at de bør kunne gjøre Fordring paa Bemyndelse, vil det vistnok vinde Bifald, at vi igjen foreslaae Thinget at lade dem til-